

याम् “स्यादाभ्युदयिकं आङ्गं दृष्टियुक्तेषु कर्मसु । पुंसवन-
सोमन्तचौलोपनयनेष्विह । विवाहे चानलाधेयप्रभृतिश्रौत-
कर्मणि । इदं आङ्गं प्रकुर्वन्ति द्विजा दृष्टिनिमित्तकम् ।
अन्यैः षोडशसंस्कारसरण्यदिषुपीड्यते । वाय्वाद्युद्याप-
नादौ तु कुर्युः पूर्वनिमित्तकम्” वोपदेवकालादशौ “सोम-
न्तव्रतचौलनामकरणाप्रार्थनापोयनस्नानाधानविवाहयज्ञ-
तनयोत्पत्तिप्रतिष्ठासु च । पुंस्त्व्यावसथप्रवेशनसुताद्यास्या-
वल्लोकान्मस्त्रोकारद्वितीयाभिषेकदयिताद्युक्तौ च नान्दी-
सुखम्” आङ्गकौस्तुभ्यां निर्णयान्ते च मात्स्ये “अन्नप्राशे
च सोमन्ते पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके । पुंसवे च निषेके च
नववयस्रप्रवेशने । देवदत्तजलादीनां प्रतिष्ठायां विशेषतः ।
तीर्थयात्रादृष्टौ त्वर्गे दृष्टिआङ्गं प्रकीर्तितम् । तत्र गर्भाधाने
आभ्युदयिकं ऋन्दोगेतरपरं यथोक्तं आङ्गतत्त्वे
ऋन्दोप० । दृष्टौ त्वर्गे दृष्टिआङ्गं काव्य विषयम् ।
अशौचान्तद्वितीयदिनादिविहिते न दृष्टिआङ्गमिति
भेदः । “असकृद्दयानि कर्माणि क्रियेरन् कर्मका-
रिणा । प्रतिप्रयोगं नैव सुकर्मातरः आङ्गमेव च । आधाने
होमयज्ञे च वैश्वदेवे तथैव च । बलिकर्माणि दर्शे च पौर्ण-
मासे तथैव च । नववयस्रे च यज्ञज्ञा वदन्त्येवं मनोप्रियः ।
एकमेव भवेत् आङ्गमेतेषु न पृथक् पृथक् । नाटकासु
भवेत् आङ्गं न आङ्गे आङ्गमिष्यते । न सोष्यन्तीजात-
कर्म प्रोषितागतकर्मसु । विवाहादिः कर्मणो य उक्तो
गर्भाधानं शुभ्रम यस्य चान्ते । विवाहादावेकमेवात्
कुर्यात् आङ्गं नादौ कर्मणः कर्मणः स्यात् । तथागणशः
क्रियमाणेषु मातृभ्यः पूजनं सकृत् । सकृदेव भवेत् आङ्ग-
मादौ न पृथगादिषु । यत् यत् भवेत् आङ्गं तत् तत्रैव
मातरः” । इदं चावश्यकम् । “दृष्टौ न तर्पिताये वै
पितरो गृहमेधिभिः । तद्धीनमफलं ज्ञेयमासुरोविधिरेव
स” इति शातातपोक्तेः । “अष्टकामास्याभ्युदयास्तीर्थे
पालोपपत्तयः । पितृणासतिरेकोऽयं मासिकाच्चात्भुवः
सृष्ट इति देवी० पु० उक्तेषु भुव आवश्यक इति आ० त०
रघु० । अत्र आङ्गत्वमाह शाता० । “मातृआङ्गं तु पूर्वं
स्यात् पितृणां तदनन्तरम् ततो मातामहानाञ्च दृष्टौ आङ्ग-
त्वयं सृष्टम्” तत्कालमाह पृथ्वीचन्द्रोदये गार्ग्यः “मातृ-
आङ्गं तु पूर्वैद्युः कर्माहनि तु पितृकम् । मातामहं
चोत्तरेद्युर्दृष्टौ आङ्गत्वयं सृष्टम्” । अत्राप्यशक्तौ स एव
“पृथक्दिनेष्वशक्तैश्च देकस्मिन् पूर्ववासरे । आङ्गत्वयं
प्रकुर्वीत वैश्वदेवं तु तान्नि कर्मिति” दृष्टमनुरपि “अला-

भेऽभिन्नकालानां नान्दीआङ्गत्वयं बुधः पूर्वैद्युर्वै प्रकु-
र्वीत पूर्वाह्णे मातृपूर्वकम्” अत्र “महत्सु पूर्वैद्युस्तद-
हरल्लेष्विति” गृह्यपरिशिष्टव्यवस्था ज्ञेया । कर्मादिवस एवेति
गौडाचारः । तच्च प्रातरैव । “पार्वण्यञ्चापरह्ण्ये तु
प्रातर्दृष्टिनिमित्तकमिति” निरु० सि० शातातपोक्तेः ।
अत्र प्रातःशब्दः सार्द्धं हरपरः “प्रहरोऽप्यर्धसंयुक्तः
प्रातरित्यभिधीत इति” गार्ग्योक्तेरिति पृथ्वीचन्द्रोदयः ।
“आवर्त्तनसमीपे वेवा, इक्तेः मध्याह्नावधिरिति” गौडाः ।
इदं च पुत्रजन्मातिरिक्तविषयम् तदाहातिः “पूर्वाह्ण्ये
वैश्ववद्दृष्टिर्ना जन्मानिमित्तकम् । पुत्रजन्मनि कुर्वीत आङ्गं
तात्कालिकं बुध इति” एतदनियतनिमित्तपरम् “निय-
तेषु निमित्तेषु प्रातर्दृष्टिनिमित्तकम् । तेषामनियतत्वे
तु तदानन्तर्यमिष्यते” इति लोगाक्षिसृतेः । आधानाङ्गं
नान्दीआङ्गं त्वपराह्णे एव “आमआङ्गं तु पूर्वाह्ण्ये
सिद्धान्तेन तु मध्यतः । पार्वण्यं चापराह्ण्ये तु दृष्टिआङ्गं
तथाग्निकमिति” निर्णयान्ते गालवोक्तेः “नान्दीसुखा-
दयः प्रातराग्निकं त्वपराह्ण्यत” इति विष्णुक्तेश्च ।
इदं च मातृपितृमातामहादिक्रमेण ऋन्दोगेतरैः
नवदैवत्यं कार्यम् तत्र मातामहादयस्तु सपत्नीकाः
“मातामहप्रमातामहदृष्टप्रमातामहानां सपत्नीकानामिति”
पृथ्वीचन्द्रोदये गद्यरूपेण गारुडवाक्यात् । हेमाद्रौ शङ्खः
“नान्दीसुखे सत्यवस्त्र संकीर्त्तौ वैश्वदेविके” । दृष्टपाराशरः
“नान्दीखेभ्योदेवेभ्यः प्रदक्षिणकुशासनम् । पितृभ्यस्त-
न्मुखेभ्यश्च प्रदक्षिणमिति सृष्टिः” । आङ्गे मालादान
निषेधेऽपि दृष्टौ मालाविशेषदानं विहितम् । “मालत्याः
शतपलाया मल्लिकाकुञ्जयोरपि । केतक्याः पाठलाया वा
देया माला न बोहिता” कू० पु० उक्तेः । “कुशस्थाने च
दूर्वाःस्युर्मङ्गलस्याभिरुद्धय” इति हेमा० ब्रह्मा० पु०
“ऋजवोदर्भा इति प्रागुक्तं वाक्यं तु ऋन्दोगविषयम् ।
अत्राधिकारी निरूप्यते । “जातस्य जातकर्माणि क्रिया-
कारणमशेषतः । पिता पुत्रस्य कुर्वीत आङ्गं चाभ्युदया-
त्मकम्” विष्णु० पु० । “स्वपितृभ्यः पिता दद्यात् सुतसं-
स्कारकर्मसु । पिण्डानोद्दहनात् तेषां तदभावेऽपि तत्-
क्रमात्” ऋन्दोग० । “जीवत्पितृकस्याप्यत्राधिकारः ।
अनग्निकोऽपि कुर्वीत जन्मादौ दृष्टिकर्मणि । येभ्य एव
पिता दद्यात् तानेवोद्दिश्य तर्पयेदिति” हारीतोक्तेः “उद्धाहे
पुत्रजनने पुत्रेऽद्यां सौमिके मखे । तीर्थे ब्राह्मण आयाते
मडेते जीवतः पितः । मैत्रायणपरिशिष्टम् “जीवतः जीवन्तं